

A photograph of a stage with red curtains and blue spotlights. The scene is dimly lit, with the primary light source being several bright blue spotlights positioned above the stage. The red curtains are draped across the stage, creating deep shadows and highlights. The overall atmosphere is dramatic and theatrical.

Från Skamlöst till Valet och kvalet

Text & foto: Emilia Nyberg

Med drygt sextio föreställningar av Skamlöst i bagaget avslutar Christoffer Strandberg sin enmansshow i Ekenäs i slutet av januari. Strandbergs Skamlöst har vistats på Teater Viirus i Helsingfors men har även turnerat runt i Svenskfinland, allt från Nagu till Lovisa.

Allt började för många år sedan då Strandberg som nioåring stod på sommarteatrens scen i hembygden Sjundeå.

– Jag var ganska blyg men hade ändå ett otroligt behov av att uttrycka mig, berättar Strandberg. Den trygga miljön på sommarteatern var perfekt för mig.

Efter grundskolan bar det av till Helsingfors för gymnasiestudier, följt av Teaterhögskolan. Under studietiden har Strandberg alltid hållit på med teater vid sidan om studierna och jobbat med diverse egna projekt.

– För mig har det viktigaste aldrig varit att få spela

huvudrollen i någon stor och känd pjäs. Att få skapa egna föreställningar och skriva text har funnits med länge och är något jag gärna sysslar med.

Strandberg berättar att grundidén till Skamlöst på sätt och vis har varit på gång under många år, men sedan såg Viirus honom uppträda och därefter kom erbjudandet om en egen show. Att namnvalet föll på Skamlöst var inte alltid en självklarhet, utan något som det funderades länge över.

– Till en början användes arbetsnamnet “Levande charader”, ett citat ur Arja Saijonmaas låt “Högt över havet”, men vi märkte snabbt att det behövdes ett kortare namn, ett utrop, berättar Strandberg.

Arja Saijonmaa är en av de återkommande karaktärerna i Skamlöst som drar igång karismatiska sångnummer samt försöker bjuda ut sin bastubok till högst bjudande person i publiken. Genom snabba byten förvandlas Arja till en mumlande Jörn Donner följt av en långgrandig Elisabeth Rehn som hakar upp sig samt fiktiva “Gusi” från Kulturfonden. Med på ett hörn finns även drottning Silvia samt Bosse, en föreningsaktiv person som Strandberg menar att alla från mindre orter kan känna igen. Detta bekräftas även efter showen då det i folkvimlet hörs kommentaren “han den där västnylänningen var nog bäst”.

En speciell plats i Strandbergs hjärta bland karaktärerna på scenen har ändå Tarja Halonen.

– Henne började jag imitera redan under tiden i lågstadiet, minns Strandberg. Tarja är en roll som jag kan byta till i sömnen, hon finns i mitt muskelminne, berättar Strandberg och nämner även att han alltid utgår från personernas essens då han skall imitera någon.

På scenen varierar dock favoritpersonen från kväll till kväll.

– Det varierar jättemycket, beroende på publiken, vilken karaktär som blir stjärna för kvällen. Dessutom har ingen föreställning varit helt lik någon annan och jag försöker baka in aktualiteter i samhället och från orten då jag är på turné.

Trots att Skamlöst nu avslutas står Strandberg inte sysslolös. Den 10 mars har föreställningen Valet och kvalet premiär där Strandberg både har skrivit texten och även står på scenen tillsammans med Marika Parkkomäki och Robert Kock.

– Det känns skönt med fler personer på scen, det har jag saknat på slutrakan av Skamlöst. Det är fantastiskt skönt att jobba med andra människor på scenen och med en regissör som fungerar som ett yttre öga.

Strandberg beskriver föreställningen som en typ av politisk satir som är snäppet vassare till formen och språket än Skamlöst. Föreställningen berör bland annat riksdagsvalet, demokrati och hur politiker betar sig. Inte heller Valet och kvalet håller sig inom Viirus väggar, utan kommer att resa runt i landet.

– Vi har redan 10 sålda föreställningar på turné, förkunnat Strandberg glatt.